

عنوان مقاله:

مفهوم توسعه پایدار گردشگری و مدل حد قابل قبول تغییرات در ظرفیت برد گردشگری

محل انتشار:

کنفرانس ملی کشاورزی پایدار، محیط زیست و توسعه روستایی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مصطفی حاتمی - دانشجو کارشناسی ارشد- مهندسی منابع طبیعی- محیط زیست

محمد رضوانی - استادیار دانشگاه پیام نور- گروه علمی محیط زیست و منابع طبیعی- تهران

هانیه السادات سیدبوذری - دانشجو کارشناسی ارشد- مهندسی منابع طبیعی- محیط زیست

خلاصه مقاله:

گردشگری از عوامل اصلی توسعه پایدار در سطوح اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و محیط زیستی است، لذا درسالهای اخیر رویکرد گستردهای به موضوع طبیعتگردی اختصاص یافته است. بر اساس مفهوم ظرفیت برد است که مشخص میشود چه میزان استفاده تفرجی از یک منطقه طبیعی قابل پذیرش میباشد. برآورد ظرفیت برد در طول دهههای اخیر همراه با سایر روشهای ارزیابی سرزمین به عنوان شیوهای موثر جهت سنجش مقادیر استفاده از سرزمین در برنامه ریزی شهری و منطقه‌ای، گردشگری و پارکداری مورد توجه قرار گرفته است. تا کنون روشهای مختلفی در خصوص برآورد ظرفیت برد تفرجی ارائه شده است که در همه آنها نمایانها و استانداردهای ارزیابی کیفیت منابع محیط زیستی و تجربه بازدید کننده مورد تاکید قرار گرفته است. حد قابلقبول تغییرات نوعی رهیافت برنامه ریزی بازدیدکننده است که هدف آن تصمیمگیری درباره اینکه چه مقدار اثر و تغییر توسط بازدیدکنندگان در یک منطقه قابلقبول است میباشد. فرآیند حد قابل قبول تغییرات تغییراتی که در آینده در یک محیط طبیعی توسط بازدیدکنندگان روی خواهد داد را شناسایی میکند. تعریف اهداف مدیریتی در یک منطقه شرایط اجتماعی و محیطی مطلوب و قابلقبول آینده، تعیین متغیرهای قابلاندازه گیری که منابع و شرایط اجتماعی را شرح دهند شاخصها و استقرار استانداردهای قابلاندازه گیری برای پایش این شرایط حداقل ارزشهای کیفی قابلقبول برای شاخصها این پژوهش برآنست که به توصیف و تحلیل این فرآیندها بپردازد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، ظرفیت برد، حد قابلقبول تغییرات، گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/379012>

